

Celem rosyjskich wywózek było wymordowanie naszych rodaków

23 maja 2022

81 lat temu, w nocy z 21 na 22 maja 1941, władze Rosji radzieckiej rozpoczęły czwartą masową deportację ludności polskiej w głąb Związku Radzieckiego z okupowanych kresów wschodnich Rzeczypospolitej. Celem Rosjan było wymordowanie Polaków.

Zbrodnie wojenne dokonane przez Rosję radziecką nie funkcjonują w zbiorowej pamięci Polaków. We współczesnej Polsce z okazji rocznicy deportacji było i nie ma organizowanych marszów, nie było obchodów, nikt nie wypomina Rosjanom gloryfikującym Armię Czerwoną i ZSRR cierpień milionów Polaków, zabitych ołowianą kulą czy głodem, chorobami, zimnem podczas deportacji, nikt nie potępia pseudo „Polaków” okazujących wsparcie Rosjanom gloryfikującym Armię Czerwoną. Widać to szczególnie w głupocie naszych rodaków ulegających rosyjskiej propagandzie zapewne z powodu swojej bezkresnej ignorancji historycznej.

Cztery rosyjskie deportacje Polaków

Polscy historycy nie mając dostępu do dokumentów ukrytych w archiwach rosyjskich, nie mają możliwości opisanie w pełni cierpień Polaków pod okupacją Rosji radzieckiej (w tym i poznania dokładną liczbę ofiar). Tomasz Domański w wydanej przez IPN pracy „Relacje deportowanych z Kresów Wschodnich w 1940 roku” stwierdził, że „w latach 1939–1941 władze Związku Radzieckiego przeprowadziły na inkorporowanych we własny organizm państwowy polskich Kresach Wschodnich cztery masowe wywózki, w których deportowano 320 tys. obywateli polskich. Była to część szerokich działań wymierzonych w zamieszkującą

Kresy ludność polską, zwłaszcza w polską inteligencję. Wysiedleńcy zostali wywiezieni do odległych obszarów ZSRS. Ich wspólne doświadczenie znaczyły uwłaczające ludzkiej godności warunki w eszelonach deportacyjnych i także same warunki mieszkaniowe, zimno, praca ponad siły, a przede wszystkim głód. Wielu zesłanych już na zawsze pozostało na „niehumanitarnej ziemi”. Pozostałym udało się powrócić do Polski po zakończeniu II wojny światowej”. „Wśród deportowanych Polacy stanowili około 82%, Ukraińcy 8,8% i Białorusini 8,1%”.

Jednym z tematów pracy Anatola Tarasa „Anatomia nienawiści. Stosunki polsko-rosyjskie XVIII–XX” jest właśnie opis deportacji obywateli II RP z kresów wschodnich do ZSRR.

Majątek deportowanych Polaków rozkradany był przez Rosjan

Pierwsza deportacja rozpoczęła się w 1 lutego 1940 roku i zakończyła 12 lutego. Jej ofiarami padło 140.000 głównie Polaków wraz z rodzinami – polskich osadników wojskowi na kresach oraz leśników (często Białorusinów i Ukraińców wiernych obrządkowi rzymskokatolickiego). Kiedy przed ich domami pojawiała się zbrojna eskorta Rosjan, Polacy mieli mniej niż godzinę na spakowanie rzeczy osobistych (ubrań, pieniędzy, drobnych narzędzi) i wyruszenie w drogę do kolejowego transportu. Majątek Polaków był rozkradany przez Rosjan i ich kolaborantów (Żydów lub lumpenproletariuszy białoruskich i ukraińskich).

Deportowani kilkuniedniową podróż odbywali stłoczeni w wagonach towarowych. W jednym transporcie kolejowym średnio transportowano 1400 osób. Pozbawionych pryczy, toalety, i ogrzewania – panował przeraźliwy ziąb, zima była wyjątkowo ostra i temperatury spadały do minus 40 stopni Celsjusza. W czasie wielodniowej drogi deportowani pozbawieni byli jedzenia i wody. Głód, pragnienie, zabójcze zimno, brak higieny skutkujący chorobami zakaźnymi, spowodowały masową śmierć transportowanych, głównie dzieci i osób starszych. Ich trupy wyrzucane były przez Sowietów z wagonów wzdłuż linii kolejowych. W drodze zmarło 11.516 osób.

Deportowani Polacy trafiali do rosyjskiego piekła

Deportowani Polacy trafili do obwodu Archangielskiego (północna Rosja nad oceanem Arktycznym), kraju Krasnojarskiego (nad Oceanem Arktycznym na wschód od Archangielska), republiki Komi (poniżej Archangielska), obwodu Swierdłowskiego (na Uralu w środkowej Rosji).

Po przybyciu w zimie na ziemię bliskie Arktyce Polacy byli przez Rosjan umieszczani byli w nieogrzewanych pomieszczeniach gospodarczych (magazynach, szopach, stajniach, oborach) i ruinach budynków. Nie dostawali żywności, nie mieli opieki medycznej, przymusowo pracowali od 16 do 60 roku życia – doprowadziło to do masowych śmierci deportowanych Polaków. Sieroty po zmarłych Polakach umieszczano w domach dziecka, nie znając języka rosyjskiego, nie mogły porozumieć się z nadzorcami, głodzone i pozbawione pomocy lekarskiej najczęściej w sierocińcach umierały.

Druga deportacja miała miejsce od 13 do 16 kwietnia. Padło nią 61.000 Polaków z rodzinami: wojskowych, policjantów, strażników więziennych, ziemian, przedsiębiorców, urzędników, jeńców, niezamężnych kobiet do lat 35, osób deklarujących chęć wyjazdu na teren okupacji niemieckiej. Karą za przeciwstawianie się deportacji wynosiła 10 lat łagru.

Deportacje rosyjska metoda ludobójstwa Polaków

Transport odbywał się według tego samego schematu – wagony towarowe, zimno, głód, śmierć po drodze, wzdłuż torów trupy Polaków. Po dotarciu na miejsce deportowani mieszkali w zrobionych przez siebie ziemiankach i lepiankach. Deportowani

nie mieli możliwości umycia się, więc szalały choroby wynikające z braku higieny. Polacy pozbawieni byli opieki medycznej, dostępu do jedzenia, soli, narzędzi. Wykańczał ich klimat Kazachstanu. Zimą temperatury poniżej minus 50 stopni Celsjusza, latem temperatury do plus 45 Celsjusza.

Trzecia deportacja miała miejsce w czerwcu i lipcu 1940. Jej ofiarami padło 76.382 osób – uciekinierów z okupacji niemieckiej (głównie Żydów, których Rosjanie wywozili w miejsca deportowania o łagodniejszym klimacie niż te, do których trafiali Polacy) i niezamężne kobiety. Deportowani trafili do kraju Ałtajskiego (na południu Rosji przy granicy z Turcją), kraju Krasnojarskiego (pośrodku Rosji od Arktyki do Mongolii), obwodu Archangielskiego (koło Arktyki), Gorkowskiego (nad Wołgą), Irkuckiego (koło Mongolii), Omskiego (przy granicy z Turcją), Swierdłowskiego (środek Rosji Ural), Czelabińskiego (przy granicy z Turcją), republiki Komi (poniżej Archangielska), republiki Maryjskiej (nad Wołgą) i Jakuckiej (dalekowschodnia Rosja).

Czwarta deportacja miała miejsce w przededniu niemieckiej agresji na ZSRR w czerwcu 1941 roku. Dotyczyła 87.000 Ukraińców, Białorusinów, Litwinów, Łotyszy, Estończyków, Rumunów z Besarabii (części Rumuni okupowanej przez Sowietów) oraz Polaków. W tym 36.000 członków rodzin polskich patriotów (z inteligencji, chłopstwa, robotników i rzemieślników). Dorosłych i dzieci.

Deportowani przez Rosjan trafili do Kazachstanu (kraju w środku Azji, między Morzem Kaspijskim, Rosją a Chinami), Azji Centralnej, kraju Ałtajskiego (przy granicy z Turcją), Komi (poniżej Archangielska), obwodu Swierdłowskiego (środek Rosji Ural). W czasie transportu wagonami towarowymi panował głód i wysoka śmiertelność. Na miejscu głodowe racje żywnościowe dostawali tylko pracujący, więc dzieci nie otrzymywały żywności.

52% deportowanych Polki, 12% dzieci

W czasie wszystkich deportacji, po otrzymaniu decyzji o deportacji, deportowani mieli możliwość zebrania, w ciągu najczęściej 30 minut, tylko rzeczy podręcznych. Transportowani byli wagonami towarowymi. Za sanitariat w wagonach służyła dziura w podłodze. W wagonie przebywało do 50 osób – zimą panował niewyobrażalny mróz, w lecie nagrzaną wagon był jak piekarnik. W czasie transportu brakowało wody i jedzenia. Panował zaduch i szerzyły się choroby zakaźne. Masowo umierały dzieci i starsi. Na zesłaniu powszechnie umierano z głodu, braku opieki medycznej i ogrzewania. Deportowanymi w 52% były kobiety powyżej lat 16, w 12% dzieci.

Według artykułu z czasopisma „Głos nad Niemnem” nr 32 z 2005 roku różnym formom represji, deportacji i pracy przymusowej, Rosjanie na kresach, poddali 1 428 000 osób w tym 840 000 Polaków, 280 000 Żydów, 270 000 Ukraińców i 91 000 Białorusinów. Dodatkowo mniejsze wyroki zesłania otrzymało 990 000 obywateli II RP. 82% deportowanych było Polakami.

O skali śmiertelności deportowanych Polaków niech świadczy to, że z 10 000 Polaków wysłanych na Kołymę przeżyło 171, z 3000 wysłanych na Czukotkę nie przeżył nikt. Można więc stwierdzić, że deportacje Polaków dokonywane przez Rosjan były rosyjską formą ludobójstwa Polaków.

Autorstwo: Jan Bodakowski

Źródło: MediaNarodowe.com